

За сталінскія КАДРЫ

Орган партбюро, рэктарата, камітэта ЛКСМБ,
прафкома і мясцкома Беларускага дзяржаў-
нага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 18(204)

Аўторак

5

кастрычніка

1954 г.

Цана 20 кап.

ПАРТЫЙНАЯ АСВЕТА Ў БЯГУЧЫМ ГОДЗЕ

Наступаючы навучальны год у сетцы партыйнай асветы характары-
зуецца шэрагам асаблівасцей. Вы-
праўляючы памылкі мінулых год,
партыйныя арганізацыі строга
прытрымліваюцца прынцыпа добра-
ахвотнасці ў выбары камуні-
стамі форм вучобы. Яны зжы-
ваюць ні чым не апраўданы імкнен-
ні да ахопу ўсіх без выключэння
камуністаў гурткамі і школамі,
ліквідуяць фармальна-бюракра-
тычную рэгламентацыю іх ра-
боты, будуць палітычную ву-
чобу ў поўнай адпаведнасці з жа-
даннямі саміх камуністаў. Кому-
ністы могуць вучыцца ў тым ці
іншым гуртку, семінары або зусім
не наведаць ніякіх гурткоў і школ
і займацца самастойна. Гэта, аднак,
не здымае, а павышае адказнасць
партарганізацыі за кіраўніцтва
партыйнай асветай.

У мінулым годзе ў нашым ўні-
версітэце працавала 12 гурткоў і
семінараў. Сёлета будуць працяг-
ваць сваю работу 2 гурткі другога
года навучання па вывучэнню гі-
сторыі КПСС, у якіх будуць зай-
мацца прадаўнікі адміністрацыйна-
гаспадарчай часткі і работнікі гара-
жа (кіраўнікі тт. Пасько і Гракаў).
Некаторыя камуністы прыродазнаў-
чых кафедраў жадаюць працаваць
у семінары па вывучэнню філасоф-
скіх праблем прыродазнаўства. Мно-
гія камуністы філалагічнага факуль-
тэта пажадалі вывучаць філасоф-
скія праблемы тэорыі пазнання ў
сувязі са спецыфікай літаратурнай
творчасці. Партыйнае бюро ўнівер-
сітэта, улічыўшы гэта, вылучыла
кіраўнікамі такіх семінараў канды-
датаў філасофскіх навук тт. В. І.
Сцяпанаву і Ю. А. Васільева, якія
з'яўляюцца высокакваліфікаванымі
спецыялістамі ў гэтых галінах ве-
даў.

Наколькі большасць камуністаў і
беспартыйных выкладчыкаў выказа-
ла жаданне вывучаць марксісцка-
ленінскую тэорыю самастойна, у да-
памогу ім арганізуюцца кансульта-
цыі і лекцыі па асобных галінах
марксісцка-ленінскай тэорыі.

Партыйнае бюро ўніверсітэта
стварыла чатыры лектарскія групы,
якія ўзначалены найбольш кваліфі-

каванымі лектарамі: па пытаннях
філасофіі (кіраўнік прафесар І. Н.
Лунчыцкі), па гісторыі партыі (кі-
раўнік Г. І. Якуб), па міжнароднай
палітыцы Савецкага Саюза і сучас-
ным міжнародным становішчы (кі-
раўнік дацэнт Г. М. Трухноў), па
палітычнай эканоміі (кіраўнік кан-
дыдат эканамічных навук Ф. І.
Баравік).

Лектарскія групы будуць сваю
тэматыку з улікам інтарэсаў сама-
стойна працуючых і прымаюць ме-
ры для забеспячэння іх высока-
якаснымі і цікавымі лекцыямі. Гэ-
тага можна дабіцца пры дасканалы-
най падрыхтоўцы лектараў і калек-
тыўных абмеркаваннях зместу лек-
цый. Асабліва адказныя задачы
стаяць у гэтым годзе перад лектар-
скай групай па палітычнай экано-
міі, якая павінна забяспечыць
уросшы інтарэс самастойна вывуча-
ючых гэтую навуку ў сувязі з
выходам новага падручніка па палі-
тычнай эканоміі.

Лектарскія групы не павінны
абмяжоўваць сваю работу толькі
чытаннем лекцый. Яны павінны
аказваць дапамогу кожнаму кому-
ністу паасобна ў яго вучобе. Вельмі
важна, каб кожны камуніст з сама-
га пачатку самастойнай вучобы мог
параціцца з кансультантам, меў свой
план работы на цэлы навучальны
год. Гэты план будзе дысцыпліна-
ваць яго, а партарганізацыі дазво-
ліць кантраляваць ход вучобы са-
мастойна працуючых.

Лектары, кіраўнікі гурткоў і се-
мінараў павінны выклікаць інтарэс
у камуністаў і беспартыйных вы-
кладчыкаў да вывучэння марксісц-
ка-ленінскай тэорыі, задавальняць
іх усё ўзрастаючыя запатрабаванні
іх у сферах павышэння свайго
прапагандысцкага майстэрства,
не дапускаць упрямчання і вуль-
гарызацыі асобных палажэнняў
марксісцка-ленінскай тэорыі, заўсёды
звязваць тэарэтычныя праблемы з
практыкай сацыялістычнага будаў-
ніцтва, прывідаць слухачам непры-
мірымасць да праўленняў бур-
жуазнай ідэалогіі.

П. ПРАТАСЕНЯ,
намеснік сакратара партбюро
ўніверсітэта.

Вечар брацтва народаў

У нядзелю ў памяшканні актавай
залы педагагічнага інстытута адбыў-
ся вечар сустрэчы студэнтаў і пра-
фесарска-выкладчыцкага саставу Бе-
ларускага дзяржаўнага ўніверсітэта
імя В. І. Леніна і Мінскага педага-
гічнага інстытута імя М. Горкага з
дэячамі Таварыства польска-савец-
кай дружбы.

З уступнай прамовай выступіў
рэктар ўніверсітэта, прафесар К. І.
Лукашэў. Ён расказаў аб поспехах
польскага народа ў будаўніцтве
сацыялізма, аб мацнеючых з кожным
днём сувязях беларускага і
польскага народаў.

Ад імя студэнтаў ўніверсітэта
гасцей вітаў студэнт аддзялення
журналістыкі І. Хаўратовіч. Ад на-
вучаючайся ў Беларусі польскай мо-
ладзі выступіў студэнт IV курса
біёлага-глебавага факультэта Б. Ча-
чуга.

З прамовай у адказ выступіў пра-
фесар Варшаўскага політэхнічнага
інстытута Навацкі.

Пасля ўрачыстага паседжання ад-
быўся канцэрт мастацкай самадзей-
насці студэнтаў выпэйных наву-
чальных устаноў Мінска.

Універсітэт святкуе пяцігоддзе народнага Кітая

★ ★ ★

ВЫСТАўКА АБ НОВЫМ КІТАІ

Камітэт ЛКСМБ, бібліятэка ўні-
версітэта арганізавалі выстаўку,
прысвечаную пятай гадавіне Кітай-
скай Народнай Рэспублікі. Выстаў-
ка знаёміць студэнтаў і выкладчы-
каў ўніверсітэта з дасягненнямі
КНР у будаўніцтве сацыялізма.

Матэрыялы выстаўкі расказваюць
аб будаўніцтве Аньшанскага мета-
лургічнага камбіната, аб будаў-
ніцтве першага ў Кітаі аўтамабіль-
нага завода, аб будаўніцтве электра-
станцый, плацін, чыгунак, аб дана-

мозе савецкіх спецыялістаў у інду-
стрыялізацыі краіны, аб росце кітай-
скага рабочага класа.

Шмат матэрыялаў прысвечана
правядзенню зямельнай рэформы,
аб'яднанню сялян у кааператывы,
механізацыі працы на палях.

Экспанаты выстаўкі расказваюць
гледачу аб вялікіх працах, якія
атрымаў кітайскі народ па прыня-
тай нядаўна Канстытуцыі Кітайскай
Народнай Рэспублікі.

С. ПЯТРОВІЧ.

ДАСЛЕДАВАННІ ПА КІТАЙСКОЙ ЛІТАРАТУРЫ

Мастацкая літаратура народнага
Кітая з'яўляецца прадметам шыро-
кага вывучэння ў гуртку зарубеш-
най літаратуры, якім кіруе дацэнт
Д. Е. Фактаровіч. Важнай тэме—
«Мао Цзэ-дун аб літаратуры»—пры-
свяціла сваё даследаванне студэнтка
аддзялення журналістыкі Л. Араліна.

Студэнт беларускага аддзялення Е.
Рапановіч выканаў у гуртку працу
на тэму «Вобразы камуністаў у ра-
мане Дэін Ліна «Сонца над ракой Сан-
гань»». Абодва даклады атрымалі
станоўчую адзнаку на апошнім га-
радскім аглядзе студэнцкіх навуко-
вых работ.

А. ШАЛКОўСКАЯ.

КІНОФЕСТЫВАЛЬ МІРА І ДРУЖБЫ

ВЫСОКАЕ МАСТАЦТВА

Першы ў СССР фестываль індый-
скіх фільмаў адкрыў мастацтва
таленавітага народа Індыі, да
гэтага часу амаль зусім незнаёмае
нам, мастацтва сапраўднае, высокае,
сталае. Кожны фільм—хвалючы
твор вялікага грамадскага гучання,
кожны фільм—дасягненне індый-
скай кінематаграфіі.

Усе тры фільмы—і «Два бігхі
зімлі», і «Ураган», і «Бадзіяга»—
прасякнуты духам высокага гума-
нізма, клічуць да барацьбы за шча-
сце, свабоду, за прыгажосць адносін
паміж людзьмі. Сваёй глыбокай ідэй-
насцю яны заваявалі любоў савец-
кага гледача.

Нам блізкі думкі і пачуцці про-
стых людзей Індыі, багацце душэў-
ных якасцей якіх раскрываецца ў
вобразах, створаных таленавітымі
індзейскімі артыстамі.

Незабыўнае ўражанне пакідаюць
хвалючы драматызм ігры Балраджа
Сахні (Шамбу Метэ ў «Двух бігхах
зімлі»), глыбокая лірычнасць Ніру-
пы Рой (Паро, жонка Метэ), цудоў-
ная па сваёй непасрэднасці ігра ма-
ленькага Ратана Кумара (Канайя,
сын Метэ), паэтычнасць і пяшчот-
насць Німі (Рані ва «Урагане»),
бальзакаўская выразнасць створа-
нага К. Сінгам вобраза Кувердаса,
высокае майстэрства пераўвасаблен-
ня Раджа Капура (Радж у фільме
«Бадзіяга»), чароўнасць выдатнай
артысткі Індыі Фацімы Рашыд у
ролі Рыты.

Музыка фільмаў і ўмела ўключы-
ныя народныя песні і танцы рас-
крываюць нам душу народа, апа-
выдаюць аб яго надзеях і імкнен-
нях, аб бедах і няшчасцях, надаю-

чы фільмам яшчэ большае эмацыя-
нальнае гучанне.

На выдатным прыкладзе індый-
скіх фільмаў мы яшчэ раз перакана-
ліся ў тым, што сапраўднае ма-
стацтва—гэта мастацтва, якое слу-
жыць сваёй краіне, свайму народу.

А. МАЖЭЙКА,
аспірант.

ПРАўДА ЖЫЦЦЯ

Звыш двух гадзін працягваецца
дэманстрацыя індыйскага фільма
«Ураган», але напружанне гледача
за гэты час не слабее. Пачынаючы
з цудоўнай ігры таленавітых арты-
стаў Німі, Картых, Сінга і канчаючы
яркай музыкой Устада Алі Ахбар
Хана, усё захапляе ў гэтай праў-
дзівай кінокарціне. Хіба можна не
захапляцца еднасцю простых індый-
цаў, якія дапамагаюць у бядзе сме-
ламу Рамахану!

Сцэнарыст і рэжысёр Гетан Аннад
стварыў глыбока рэалістычны фільм.
У яго сюжэце ўсё проста, перака-
наўча і лагічна. Сапраўды, ва ўмо-
вах капіталістычнага грамадства
нельга прыгадаць іншы канец кіна-
карціны, чым гібель Рані. У фільме
многа рэжысёрскіх знаходак. Да-
статкова ўспомніць сцэну, калі Рані
думае аб Рамахане, а глядач адна-
часова чуе з экрана яе задушэўныя
словы. Часам нават забываеш, што

перад табою іграюць акторы: здаец-
ца, назіраеш само жыццё.

Ужо з першых кадраў, калі адзі-
нокая жанчына спявае: «тым, хто
бедны, горка жыць на свеце: іх
жыццё, як ураган», мы ўпэўніваем-
ся, што фільм створан у духу леп-
шых традыцый індыйскай нацыя-
нальнай культуры. Гэтая ўпэўне-
насць расце, калі мы бачым на
экране народныя танцы. Нядаўна ў
нас дэманстраваліся фільм «Наспраў-
джаны надзеі», тэма якога—анала-
гічная. Але дастаткова параўнаць
вобразы Естржаба і Кувердаса, па-
раўнаць лёс Грдлічкі і Джанкі, каб
убачыць усю своеасаблівасць індый-
скага нацыянальнага характару, ін-
дыйскай культуры.

Беларускі глядач да гэтага часу
быў мала знаёмы з індыйскай пра-
грэсіўнай кінематаграфіяй. І тым
больш прыемна, што першае са-
праўднае знаёмства пакінула неза-
быўнае ўражанне, што фільмы «Два
бігхі зімлі», «Ураган» і «Бадзіяга»
яшчэ раз выклікалі ў нас сімпатыі
да своеасаблівай культуры Індыі. Ня-
хай у гэтым фільме і ёсць недахо-
пы—расцягнутасць, некаторы на-
лёт натуралізма і сентыменталь-
насці,—але яны заўважаюцца толь-
кі пасля прыдзірлівага аналізу. Не-
пасрэднае-ж уражанне—цудоўнае.

Нельга не радавацца дасягненням
індыйскай кінематаграфіі, якая нясе
гледачу вялікую жыццёвую праўду.

А. МАЛЬДЗІС,
студэнт.

ЯК ЖЫВЫ З ЖЫВЫМІ

Калі гавораць аб маральным абліччы савецкага чалавека, побач з імёнамі выдатных дзеячоў нашай партыі ўспамінаецца імя Нікалая Остроўскага—ленінца ва ўсёй сваёй сутнасці. Яго жыццё—зорка камуністычнай высокароднасці. У яго справах і ўчынках асабліва яскрава выражана сутнасць сацыялістычнай рэвалюцыі, ператвараючай прыроду чалавека. Сын партыі і комсамола, Нікалай Остроўскі ўсім сваім жыццём уяўляе прыклад патрыятычнага служэння Радзіме і народу. Гэта характар, народжаны рэвалюцыяй і для рэвалюцыі. Несакрушальная воля Остроўскага да перамогі, яго воля да жыцця—тая самая вялікая энергія, якая нараджаецца для вялікай мэты.

Нікалай Остроўскі быў чалавекам, для якога не існавала падзелу спраў на вялікія і малыя. Для яго існавала толькі адна мера: справы карысныя і бескарысныя. Быць карысным Радзіме і народу—у гэтым ён бачыў сэнс жыцця. Адсюль—дзе формы жыцця, аб якіх ён гаварыў прама і рэзка: гніце, або гарэць. Для Остроўскага не існавала будзённай працы, бо яго будні былі гарэннем у імя вялікай мэты—пабудовы камунізма ў краіне, бо ўсё яго жыццё належала «барацьбе за вызваленне чалавецтва».

— Эгіст гіне раней усяго. Ён жыве ў сабе і для сябе. Калі ўшчыміць яго «я», то яму няма чым жыць. Перад ім страшная ноч асуджанасці. Але, калі чалавек жыве не для сябе, калі ён раствараецца ў агульным, то яго цяжка забіць, бо трэба забіць усё акружаючае, забіць усю краіну, усё жыццё.

У сваёй цудоўнай кнізе «Як гартавалася сталь» Остроўскі паказваў станаўленне характару камуніста, яго зараджэнне і фармаванне. Павел Карчагін стаў узорам для нашай моладзі, і не толькі для нашай: вядома, што кнігу Остроўскага аб Карчагіне чыталі камуністы замежных краін і вучыліся перамагаць усе цяжкасці ў барацьбе. Магутная сіла гэтай кнігі выявілася асабліва ярка ў гады Вялікай Айчыннай вайны,

„Толькі наперад, толькі на лінію агню, толькі праз цяжкасці да перамогі і толькі да перамогі—і нікуды інакш. Вось дэвіз моладзі нашай краіны, дэвіз цудоўны, дэвіз мужны, дэвіз, які завязчалі нашы правадзіры“.

Н. ОСТРОВСКИЙ.

калі пакаленне карчагінцаў—пакаленне Кашавых, Матросавых, Чайкіных, Гастэлаўцаў—узнялося грудзямі на абарону краіны. І ў нашы дні гэтая кніга прадаўжае сваю вялікую справу; сённяшнія героі асваення цалінных зямель—гэта нашчадкі Остроўскага, гэта акрыленыя карчагінцы.

Сёння, калі ў парадак дня з усёй вастрыней пастаўлена пытанне ко-

муністычнага выхавання, трэба памятаць, што ў арсенале зброі за камуністычную мараль маюцца творы Остроўскага. Ва ўсіх цяжкіх выпадках жыцця нам трэба часцей пытацца ў сябе: а як-бы зрабіў Остроўскі? Заўсёды і ва ўсім трэба раўняцца на Остроўскага.

У прыватнасці, мне асабліва хочацца падкрэсліць неабходнасць вучобы ў Остроўскага для маладых

літаратараў. Вучыцца ў яго трэба ўсёму: стылю працы і стылю жыцця.

Часта той або іншы малады літаратар скардзіцца, што пісаць няма калі—і піша нехайна, паспешліва; што жыць сумна—і ў вершах яго мала радасці і зазору; што вучыцца няма калі—і ён стаіць на месцы ў сваім развіцці.

Карысна кожнаму маладому літаратару памятаць суровую і мужную праўду слоў Остроўскага:

— Здраецца, што я размаўляю з якім-небудзь слонцям, які страшэнна ные з-за якойсьці асабістай няўдачы. Яму няма для чаго жыць, гаворыць ён, у яго нічога не застаўся. І тады я думаю: што, калі-б у мяне было тое, што ёсць у яго: здароўе, магчымасць рухацца па неабсяжаму свету (гэта—страшная мара і я не дазваляю сабе), што было-б?...

Будучы цяжка хворым, Остроўскі прапрацоўваў сотні кніг, перапісваў дзесяткі разоў раздзелы сваіх твораў, пісаў лісты, якія самі па сабе з'яўляюцца натхнёнымі творамі мастака, выступаў па радыё з прамовамі, у друку—з артыкуламі і, апрача таго, размаўляў з мноствам гасцей, якія наведвалі яго. Пры гэтым ён быў у курсе ўсіх спраў, міжнародных і ўнутраных.

Так адносіцца да справы павінен кожны з нас. Раманы Остроўскага, яго прамовы, артыкулы, пісьмы павінны быць настольнымі кнігамі кожнага комсамольца, кожнага маладога чалавека нашай краіны.

Ул. БОЙКА.

Выстаўка аб творчасці Н. Остроўскага

У чытальнай зале нашага ўніверсітэта адкрылася выстаўка, прысвечаная 50-годдзю з дня нараджэння пісьменніка-патрыёта Нікалая Алексеевіча Остроўскага. На выстаўцы экспануюцца творы «Як гартавалася сталь» і «Нараджаны бурай», выдадзеныя на рускай, бела-

рускай, нямецкай і іншых мовах, а таксама крытычныя працы аб творчасці пісьменніка. На асобным стэндзе размешчаны фотарэпрадукцыі, якія расказваюць аб жыццёвым і творчым шляху Остроўскага, аб велізарнай любові да яго савецкай моладзі, чытачоў краін народнай дэмакратыі.

Пяць год народнага Кітая

1-га кастрычніка 1949 года гарматныя залпы салюта, якія прагучалі над старажытнай сталіцай Кітая—Пекінам, абвясцілі аб пачатку новай эпохі ў гісторыі вялікага кітайскага народа—аб абвясчэнні Кітайскай Народнай Рэспублікі.

З таго часу прайшло пяць год. Гэтыя гады паказалі непарушную трываласць народна-дэмакратычнага ладу, цвёрдую волю мільённых працоўных мас іці на шляху, які ўказан Камуністычнай партыяй. Абапіраючыся на непарушны саюз рабочага класа і сялянства, Камуністычная партыя і народны урад Кітая за кароткі тэрмін прарабілі каласальную работу па правядзенню сацыяльна-эканамічных пераўтварэнняў, якія ў корані змянілі аблічча краіны.

Важнейшымі з іх з'явіліся рэвалюцыйныя аграрныя пераўтварэнні, якія ліквідавалі феадальную сістэму землекарыстання і перадалі зямлю ў рукі сялян. Звыш 300 мільёнаў беззямельных і малазямельных сялян атрымалі бязвыплатна 47 мільёнаў гектараў зямлі. Апрама таго, сяліне атрымалі вялікую колькасць зерня, цяглавай жывёлы і сельскагаспадарчага інвентару.

Значных поспехаў дабіўся кітайскі народ у справе аднаўлення прамысловасці. У выніку патрыятычных намаганняў кітайскіх працоўных аднаўленне народнай гаспадаркі краіны было закончана за кароткі, трохгадовы перыяд. У канцы 1952 года аб'ём вытворчасці ў краіне быў не толькі адноўлен, але ў шэрагу галін прамысловасці перавысіў даваенны ўзровень. За чатыры гады прамысловая вытворчасць у краіне павялічылася амаль у два разы.

Вырасла роля дзяржаўнага сектара ў эканоміцы краіны. У 1952 годзе дзяржаўныя прадпрыемствы давалі палову ўсёй прамысловай прадукцыі краіны. У цяжкай прамысловасці прадукцыя дзяржаўных заводаў складала каля 80 працэнтаў. Важнейшыя кіруючыя вяршыні ў эканоміцы сканцэнтраваны зараз у руках народнай дзяржавы.

Гэтых поспехаў народ дабіўся ў барацьбе з рэшткамі контррэвалюцыі ў краіне, у барацьбе супроць агрэсіўных дзеянняў амерыканскіх імперыялістаў, якія развязалі вайну з суседняй Карэяй.

Глыбокае давер'е і гарачая любоў самых шырокіх слаёў насель-

ніцтва Кітая да Камуністычнай партыі і народнага урада яскрава праявіліся на ўсеагульных выбарах у названыя органы ўлады. У выбарах, якія закончыліся летам 1954 года, прынято ўдзел звыш 85 працэнтаў агульнага ліку выбаршчыкаў. Народнымі дэпутатамі было абрана 5.669.144 чалавек, з якіх звыш 17 працэнтаў—жанчыны.

Сацыяльна-эканамічныя пераўтварэнні, якія здзейснены за першыя тры гады пасля стварэння Кітайскай Народнай Рэспублікі, умацаванне дэмакратычнай дыктатуры падрыхтавалі неабходныя ўмовы для пераходу да планавага эканамічнага будаўніцтва. З 1953 года працоўныя Кітая прыступілі да выканання першага пяцігадовага плана.

Генеральная лінія, якая распрацавана Камуністычнай партыяй Кітая, магутным маяком азарыла кітайскаму народу шлях да сацыялізма. Кітайскія працоўныя гарача падтрымліваюць праграму паводовы сацыялістычнага грамадства і ў сваіх паўсядзённых справах ператвараюць яе ў жыццё.

Здзяйсняючы план сацыялістычнай індустрыялізацыі, кітайскі на-

род будзе новыя прамысловыя прадпрыемствы, праводзіць рэканструкцыю старых. Аб'ём прамысловай вытворчасці ў 1957 годзе павялічыцца ў параўнанні з 1952 годам больш чым у два разы. У гэтым годзе павінна ўступіць у строй каля 70 новых і рэканструяваных прадпрыемстваў.

Паспяхова ажыццяўляюцца сацыялістычныя пераўтварэнні і ў кітайскай вёсцы. Па закліку Камуністычнай партыі сотні тысяч працаўнікоў зямлі ўступаюць на шлях калектывнай працы.

Для працоўнай моладзі адчынены шырокі доступ у вышэйшыя навуцальныя ўстановы. У сучасны момант у ВНУ навучаецца звыш 220 тысяч студэнтаў, што на 70 працэнтаў больш, чым было да вызвалення краіны. У сярэдніх школах лік навучэнцаў павялічыўся больш чым у два разы. У пачатковых школах займаецца звыш 50 мільёнаў дзяцей—на 135 працэнтаў больш самага высокага ліку навучаючыхся ў гісторыі старога Кітая.

Вялікай падзеяй у жыцці кітайскага народа з'явілася прыняцце Канстытуцыі, у якой падводзяцца слаўныя вынікі грандыёзнай працы, якая прароблена вялікім кітайскім

народам за прайшоўшыя пяць год. За апошнія гады ўзрос аўтарытэт Кітайскай Народнай Рэспублікі на міжнароднай арэне. Актыўны ўдзел КНР у рабоце Жэнеўскай нарады міністраў замежных спраў, уклад, які ўнёс Кітай у справу мірнага ўрэгулявання інда-кітайскага пытання, паказалі вялікую ролю Кітая як вялікай дзяржавы ў вырашэнні спрэчных міжнародных пытанняў. Ужо 25 дзяржаў устанавілі дыпламатычныя адносіны з Кітайскай Народнай Рэспублікай, больш 50 капіталістычных краін устанавілі з ёй гандлёвыя адносіны.

Мацнеюць брацкія сяброўскія адносіны Кітая з Савецкім Саюзам і краінамі народнай дэмакратыі.

Дагавор аб дружбе, саюзе і ўзаемадапамозе паміж Кітайскай Народнай Рэспублікай і Савецкім Саюзам наведкі згуртаваў два вялікія народы. Паспяхова развіваецца палітычнае, эканамічнае і культурнае супрацоўніцтва паміж савецкім і кітайскім народамі.

Народны Кітай, які ўваходзіць у лагер дэмакратыі і сацыялізма, выступае сёння як магутная крапачка міру на Далёкім Усходзе і ва ўсім свеце.

Л. ДЭЛЮСІН.

Раўняцца на Н. Остроўскага

Калі я бяру ў рукі творы Н. Остроўскага, мяне зноў і зноў ахоплівае святое пачуццё бязмернай павагі і любові да гэтага чалавека, жыццё і дзейнасць якога былі найвялікшым подзвігам у імя шчасця свайго народа, у імя будаўніцтва светлай будучыні—камунізма.

У час абмеркавання яго бесмяротных, у муках народжаных твораў, прысвечаных выхоўванню новага савецкага чалавека, Н. Остроўскі не пераставаў паўтараць:

— Толькі ўмовіся: заспакойваць мяне па дабраце сардэчнай не трэба. Мне можна гаварыць прама і рэзка аб ўсім. Я-ж ваенны чалавек, з хлопчыкаў на кані сядзеў і цяпер усяджу...

З прынцыповасцю пісьменніка-змагара ён старонку за старонкай перапрацоўваў свае рукапісы, улічваючы ўсе крытычныя заўвагі таваарышаў і пісьменнікаў, удасканальваючы мову і стыль твораў. Працу над імі ён лічыў мэтай свайго жыцця. Сістэматычна, няспынна ён павышаў і свой агульнаадукацыйны ўзровень. У асобны спытак Н. Остроўскі папрасіў выпісаць словы свайго вялікага настаўніка Аляксея Максімавіча Горькага: «Літаратар павінен ведаць калі не ўсё, то як мага больш аб астраноміі і слесару, аб біёлагі і краўцу, аб інжынеру і пастуху, і г. д.».

Самааддана праца Н. Остроўскага над сваімі творамі, над авалодваннем усім багаццем ведаў, якія выпрацавала чалавецтва, служыць для нас, студэнтаў аддзялення журналістыкі, вялікім натхняючым прыкладам.

П. МІСЬКО.

ДАПАМОГА КАЛГАСАМ — СПРАВА ГОНАРУ КОЖНАГА СТУДЭНТА

ПРАЦУЕМ СУМЛЕННА

Студэнты трэцяга курса аддзялення фізікі з вялікім задавальненнем сустракалі вестку аб выезде ў калгасы Мінскага раёна. Нас накіравалі ў сельскагаспадарчую арцель імя Карла Маркса. Уся наша група ў складзе 18 чалавек з першага дня шчыра прынялася за работу. Спачатку мы дапамагалі хлебарабам абмалаціць зерневыя культуры, зараз працуем на канцы бульбы.

Група добрасумленна аднеслася да працы. Характэрна тое, што сярод студэнтаў няма такіх, якія-б ухіля-

ліся ад работы ці парушалі працоўную дысцыпліну. Штодзённа выпрацоўваецца норма—0,05 гектара на студэнта. А Тацяна Нікалаёнак, Леанід Палянін, Фадзей Руткоўскі перавыконваюць нормы выпрацоўкі. Асабліва задаволены студэнты Верай Шчарбакавай, якая гатуюць смачныя абеды.

Добра папрацаваўшы, мы з новымі сіламі прымемся за вучобу.

М. ПЕТУХ,
студэнт 3 курса аддзялення фізікі.

ДОБРЫЯ ПАМОЧНІКІ

Раніцай на палі нашага калгаса выходзяць студэнты-трэцякурснікі глебавага аддзялення ўніверсітэта. Яны дапамагаюць нам, калгаснікам, ва ўборцы багатага ўраджаю. І дапамагаюць добра. Якую-б работу ім не даручылі—ўборку бульбы, абмалот зерневых—усё яны робяць з аганьком, па-комсамольску. Умела, як спрактыкаваныя калгаснікі, працуюць на ўборцы ўраджаю Н. Раманенка, Р. Пётух, Т. Пучкарова, В. Піліповіч, Л. Высоцкая, А. Клі-

мовіч, С. Вайцяховіч і другія студэнты. Яны выбіраюць кожны штодзённа больш чатырох сотак бульбы і сабралі ўжо ўраджай на плошчы 15 гектараў.

Калгаснікі нашай сельскагаспадарчай арцелі гораха ўдзячны студэнтам за добрую дапамогу.

Я. КРУПНІКАЎ,
брыгадзёр другой паляводчай брыгады калгаса імя Мяснікова Мінскага раёна.

На здымку: аспірантка Н. Чакалінская (злева) і студэнтка III курса глебавага аддзялення Л. Пазняк на ўборцы бульбы ў калгасе імя Мяснікова. Фото Э. ЮШКЕВІЧА і Я. КАРПОЎСКАГА.

У ФІЛОЛАГАЎ

(Н а р ы с)

Пахмурны вераснёўскі ранак апавіт туманам. Няроўная ўзгоркавая мясцовасць ужо ў некалькіх кроках губляе свае абрысы. Нарэшце ў тумане вырысоўваюцца распылічатыя абрысы хат. Гэта Тарасова.

Каля праўлення калгаса імя Сувова, куды прыходзіць падарожнік, стаіць падвода. Трэцякурснік Міхась Палтановіч крокамі гаспадара расхаджае побач. Падарожнік вітаецца з ім, як з старым знаёмым.

— Да вас у госці,—паведамляе ён.

— Гасцей у нас пазнаюць у працы,—усміхаецца ў адказ малады вознік.

З'яўленне карэспандэнта, а ім аказваецца наш падарожнік, сустракаецца ва ўсёўзраенні. Знаходзіцца і незанятая карзіна і свабодны ўчастак, і карэспандэнт, схваціўшы аловак, становіцца на барану. Але справы ў яго рухаюцца занадта туго нават на звычайным 8-метровым участку. Адною стараннасцю і жадан-

ня не адстаць ад другіх не хапае. Тады на дапамогу пасылае Валянціна Грынчанкава, брыгадзёр другой брыгады, якая ўжо паспела выбраць бульбу з сваёй баразны.

— На ўсё трэба ўменне,—сначувае яна, лоўка разграбаючы абодвама рукамі зямлю.—А дзяўчаты нашы і сапраўды малайцы, працуюць за семарых. Вы пытаецеся, ці стамляюцца? А то як-жа! Вечарам нават з ног валяцца. Але ў нас ёсць патэфон: як закруцім пласцінку—ніхто не ўсядзіць, усе ў пляс кідаюцца. Шкада толькі, што агітбрыгада не заязджае да нас. Вось мы ўжо самі падрыхтавалі вечар аб Остроўскім для моладзі калгаса. На днях правядзем яго.

Універсітэцкай агітбрыгадай, між іншым, тут незадаволены ўсе. Два разы ў Ратамку прыязджаў духавы аркестр, але ні разу не заглянуў

сюды. А адсюль да Ратамкі ўсяго тры кіламетры.

— Пратрэсціся баяцца,—іранізуе Іван Пісарэнка, пачынаючы выконваць сцэны прыезду да іх некаторых універсітэцкіх упаўнаважаных.

З'ява першая

Абедзенны перапынак. У распаляжэнні дзіцячых ясляў, дзе жывуць студэнты, з'яўляецца Л. Багданава з сумачкай у руках.

Багданава: Дзень добры, дзяўчаткі! Ну, як пажываеце? Якія ў вас прэтэнзіі?

Дзяўчаты маўчаць. Яны не пазнаюць свайго кіруючага таварыша з камітэта комсамола. Не дачакаўшыся адказу, Ліля Багданава сніпаецца да начальства. Праз гадзіну, забраўшы некалькі пісем у Мінск, яна пакідае Тарасова.

З'ява другая

Бульбяное поле. Над толькі што разаранымі барознамі схіліліся студэнты. Раптоўна чуюцца сігнал легкавой аўтамабіна. Перад студэнтамі ўзнікае дэкан філалагічнага факультэта Зазека.

РАЗМОВА ПА ШЧЫРАСЦІ

„Той дзень, калі ты адарвеўся ад калектыву, будзе пачаткам твайго канца“

Н. Остроўскі

Ужо ішла другая палавіна сходу. Спрэчкі разгараліся. Стрыманыя і абгрунтаваныя выступленні ўступілі месца гарачым прамовам. Юнакі і дзяўчаты з расчырванелымі тварамі ўскаквалі з месца, не зважаючы часам на заўвагі свайго комсорга, якая займала месца старшыні прэзідыума сходу.

— Ша, мне слова,—падняўся з цёмнага кутка Жора Осіпаў.—Вось тут нас, як кажучы, «кучку жукаборскіх», абвінавацілі ва ўсіх смяротных грахах. Гавораць—«вы адарваліся ад курса, вы супроцьпаставілі сябе калектыву, вы індывідуалісты і эгаісты». Але-ж гэта пустыя словы. Так, толькі словы. Дзе факты? Ну скажыце нам, у чым праяўляецца гэты адрыў?

— А ў тым, што работку шукаеце палігэчэй,—чуецца дзівочы голас з другога кутка.

— Канкрэтней!—у адзін голас крычаць Осіпаў і Жукаборскі.

— Я раскладу па палічках, калі не ясна,—устаў. Высокі статны юнак у куртку геолога. Гэта Аляксандр Святагораў. Калі калектыў за вашу пасцёрку выбіраў пяць баразён бульбы, каб не пакінуць разаранага ўчастку на ноч, вы пайшлі да дому. Як думаеце, быў гэта крок да спалчэння ці да адрыву? А калі вы ўсе пасцёра пайшлі працаваць на сеялку, а трэба было толькі дваім?..

— Мы хацелі ўсе навучыцца сеяць,—перабівае Сядлецкі.

Такое апраўданне выклікае агульны смех.

— А для таго, каб авалодаць прафесіяй сейбіта больш дасканалы, вы захапілі з сабой карты і гулялі напераменку ў падкіднога?—іранічна пытае Святагораў.

Сядлецкі асекае.

Але калектыў не ўнімаецца. Размова ідзе напружата. Комсамольцы рашылі прама заявіць сваім таварышам, што яны стаяць на небяспечным шляху.

— Ваш адыход ад калектыва пачаўся не тут у калгасе, а задоўга

да таго, як вы адмовіліся харчавацца на агульнай студэнцкай кухні.

Тагуноў не вытрымаў і ўскочыў з месца.

— Таварышы, мы, здаецца, адхіліліся ад канкрэтнай тэмы. У парадок дня не запісан разбор нашых асабістых спраў.

Агульны гул пратэсту супроць такога фіглярства ўразуміў «загонніка».

— Можа не мае дачынення да сённяшняга сходу і тое, што вы не з'явіліся пасля летняй практыкі ўпарадкаваць прывезеныя экспанаты і здаць на склад палатку, у якой вы жылі?—пытання выкладчык Л. Вазнячук.—Не, мае самае непасрэднае дачыненне. Бо за вас—за Тагунова, за Лупіновіча, за Осіпава, за Сядлецкага і Рысяўча—працаваў курс. 3-за вашай несумленнасці ледзь не згнілі палаткі, якія каштуюць сорак тысяч рублёў.

Фактамі абвяргаюць комсамольцы кожную адгаворку гэтай пасцёркі. Успамінаюць і непатрэбны шлык Лупіновіча, які прыязджаў ў калгас на «Зіме»; успомнілі Тагунова яго зневажэнне да калектыва, калі ён адмовіўся пайграць на акардэоне, бо быў заняты... гуляў у карты. Прыпомнілі і адносіны да грамадскіх даручэнняў.

Усё ніжэй і ніжэй нагінаюць галаву «жукаборцы», як правалілі іх на курсе, перад жорсткім судом сваіх таварышаў.

Абвінавачванні бясспрэчныя і вялікія, і ўсё-ж прызнаць іх цяжка. Але прызнаць трэба, а значыць трэба, і выкараніць усё тое, чаго не павінна быць у комсамольскім калектыве.

Сурова асудзілі сваіх таварышаў комсамольцы другога курса аддзялення геалогіі, але далі ім магчымасць выправіцца. Аднакурснікі не проста паверылі ў пакаяныя прамовы, а рашылі—праверыць іх у працы, у адносінах да грамадскіх даручэнняў.

І. ПЯТРОВІЧ.

Зазека: Тэрмін працы ў калгасе працягнут да 5-га кастрычніка. Але вы, дзяўчаты, не хвалойцеся, па-трабуеце выхадных.

Хвалявацца ніхто не збіраецца. Раз трэба да 5-га, значыць ніякіх хваляванняў не павінна быць.

Зазека: (Пасля кароткай паўзы) Гутарава і Ідэльсон! Можаце ехаць дадому. Адпускаю на два дні.

Усе маўчаць.

Машина адыходзіць.

— Распаздзіўся...—ляціць ёй услед чыйсьці дакорлівы голас.

Доўга-б яшчэ расказаў Пісарэнка аб «хаджанні ў народ» упаўнаважаных, калі-б яго не перапынілі агульны спалох:

— Казе ногі адрэзалі! Но-о-гі!

Араты Шурык—чыбаты падлетак—вінавата перамінаўся з нагі на нагу. Гэта ён нарабіў столькі шуму.

«Казой» аказалася двухмятровая рагачіна, якая служыць для вымярэння плошчы. Вось Шурык і ўкараціў яе, каб зменшыць норму.

Але Алёша Рагуля хутка зразу-меў, у чым справа, і падняў трывогу.

Пакуль майстравалі новую «казу», дзяўчаты апавядалі аб лекцыях, якія читалі ім у дажджлівыя дні дацэнты Д. Е. Фахтаровіч і Ф. І. Куляшоў.

— Сумаваць у нас некалі,—гаворыць Аза Тарасевіч. Потым яна з гордасцю расказвае аб А. Рагулі, Н. Рагоўскай, М. Ленеха, І. Кісялёвай, М. Прашковічу, якія кожны дзень ўбіраюць па 5—6 сотак бульбы.

— Ну, а аб трэцяй брыгадзе і гаварыць нечага. Святлана Кліменценка так паставіла там работу, што аб ёй слава ідзе па ўсяму калгасу. Гэта яны і з'явіліся ініцыятарамі соцыялістычнага спаборніцтва паміж брыгадамі і першыя паставілі рэкорд—7 сотак за дзень на кожнага чалавека.

Добрым, згуртаваным калектывам жывуць філолагі 3-га курса. Паспраўднаму вучацца і прыкладна ўмеюць папрацаваць. Нават старшыня калгаса т. Разумоўскі, чалавек прыдзірлівы па натуре, гаворыць аб іх толькі добрае. Ды і як не пахваліцца гэтымі людзьмі, якія ўжо ўбралі каля 50 гектараў бульбы.

А. ЛЮБІН.

ГУТАРКІ
З ПЕРШАКУРС-
НІКАМІ

Студэнцкае навуковае таварыства

Студэнцкае навуковае таварыства нашага ўніверсітэта аб'ядноўвае больш тысячы членаў. У 64 навукова-даследчых гуртках, якія створаны пры ўсіх кафедрах, студэнты праводзяць немалую работу: глыбей авалодваюць ведамі, выконваюць складаныя эксперыментальныя даследаванні.

Вялікімі поспехамі быў адзначан у дзейнасці нашага таварыства мінулы навучальны год. На паседжаннях гурткоў было заслухана каля 400 навуковых дакладаў. 200 з іх, як сур'ёзныя даследаванні, былі прадстаўлены на агульнаўніверсітэцкі агляд навуковых студэнцкіх работ. На выніках навукова-даследчай работы наш універсітэт у трэці раз заняў першае месца сярод вышэйшых навучальных устаноў Мінска.

Сваю работу ў СНТ студэнты вядуць пры пастаянным кіраўніцтве з боку старэйшых вучоных і вопытных выкладчыкаў. Да кіраўніцтва гурткамі прыцягнуты амаль усе навуковыя супрацоўнікі ўніверсітэта. Вялікія клопаты аб дзейнасці нашага таварыства праяўляюць прафесары Вінберг, Годнеў, Фурсенка, дацэнты Жыркевіч, Фактаровіч і другія. Яны ўважліва сочаць за навуковым ростам студэнцкай моладзі, даюць каштоўныя парады і кансультацыі.

Работа многіх гурткоў характарызуецца актуальнасцю распрацоўваемай тэматыкі. Напрыклад, у гуртках гідрабіялогіі і фізіялогіі раслін (кіраўнікі тт. Вінберг і Годнеў) праводзяцца сумесныя работы па вывясненню ўплыву мінеральных угнаенняў на развіццё фітапланктона ў сажалках. Вынікі гэтых даследаванняў маюць немалаважнае значэнне для паспяха развіцця рыбнай гаспадаркі.

Заслугуюць увагі навуковыя

канферэнцыі, прысвечаныя рашэнням вераснёўскага Пленума ЦК КПСС, якія былі праведзены на біёлага-глебавым і геалага-геаграфічным факультэтах. На гэтых канферэнцыях студэнты расказалі аб сваіх эксперыментальных даследаваннях, звязаных з практыкай сельскай гаспадаркі.

У нашым таварыстве з поспехам працуюць як студэнты малодшых курсаў, так і старшакурснікі. Студэнты першых—другіх курсаў выконваюць, як правіла, рэфератыўныя даклады ці прасцейшыя эксперыментальныя даследаванні. Але ўжо гэтая праца дае вельмі многае. Нярэдка бывае так, што студэнт, які прышоў у гурток яшчэ на першым курсе, да самага заканчэння ўніверсітэта—актыўны ўдзельнік СНТ. Паслядоўная работа на працягу некалькіх гадоў дазваляе глыбока распрацаваць тую альбо іншую тэму. І нярэдка, як, напрыклад, у студэнтах 5-га курса біёлага-глебавога факультэта Панкруцкай, Жаўровай, Малчанавай, Бандарчук, гуртковай работа пераўтвараецца ў дыпломную.

Члены СНТ нашага ўніверсітэта вядуць навуковую прапаганду сярод насельніцтва Мінска і вобласці. Яны арганізуюць літаратурныя, гістарычныя, географічныя гурткі, гурткі юных натуралістаў для школьнікаў.

Навукова-даследчая работа на факультэтах асвятляецца ў бюлетэнях, лепшыя даследаванні гурткоўцаў друкуюцца ў студэнцкіх навуковых зборніках.

Работа ў СНТ карысная і захапляючая. Наша парада вам, першакурснікам: з першых дзён вучобы ва ўніверсітэце актыўна займайцеся навукова-даследчай работай.

Л. КІШЧАНКА,

адказная за навукова-даследчую работу прафкома.

Апошні дзень спартакіяды чатырох рэспублік—Літвы, Латвіі, Эстоніі і Беларусі—выклікаў асаблівую цікавасць у гледачоў: вырашалася пытанне, хто выйдзе пераможцам у спаборніцтвах. Асноўнымі прэтэндэнтамі на першае месца ўжо з першага дня сталі каманды Беларусі і Эстоніі. На беговой дарожцы, рынзе, зялёным полі стадыёна, у басейне для плавання ва ўпартай і напружанай барацьбе лёгкаатлеты і баксёры, футбалісты і плаўцы вялі барацьбу за кожнае ачко, якое давала камандзе права лічыцца мацнейшай.

Разам з такімі спартсменамі, як Крываносаў, Юлін, Іткіна, Бокун, Гурвіч і другія, спартыўны гонар рэспублікі абараняла моладзь. У гэтым годзе за зборныя каманды рэспублікі выступалі і студэнты нашага ўніверсітэта.

Нашы лепшыя баскетбалісты студэнтка 3-га курса геалага-геаграфічнага факультэта Тацяна Гарохава, студэнт 1-га курса гэтага-ж факультэта Анатоль Карашкоў і студэнт 5-га курса гістарычнага факультэта Яўгені Анкуда выступалі ў асноўных саставах баскетбольных каманд рэспублікі. Асабліва добра выступілі ва ўсіх гульнях малады спартсмен А. Карашкоў. Выдатна іграючы ў абароне, ён быў адначасова адным з самых актыўных ігракоў у нападзе. Спалучэнне добрай тэхнікі валодання мячом з дакладнымі кідкамі вылучыла яго ў шэрагі лепшых баскетбалістаў рэспублікі. Добра іграла і Тацяна Гарохава.

Вялікі поспех выпаў на долю выкладчыка кафедры фізкультуры і спорту Анатоля Ішчанкі. Толькі няўдача на перакладзіне перашкодзіла яму заняць першае месца і выказаць норму майстра спорту. У выніку спаборніцтваў Ішчанка заняў другое месца, прайграўшы пераможцу спаборніцтваў Раману Ваткіну толькі адзін бал.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

У дні спартакіяды

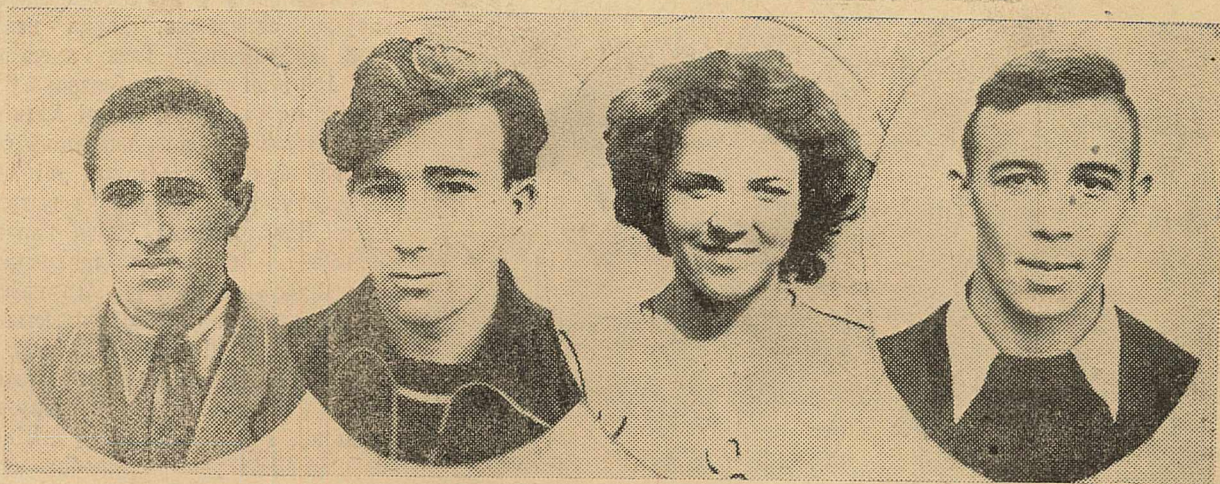

На здымку: Момент спаборніцтваў баскетбольных каманд Геларусі і Латвіі.
Фото В. ХЛІМАНОВА.

Парадаваў сваім дасягненнем і малады лёгкаатлет ўніверсітэта студэнт 1-га курса хіміфака Леанід Станішэўскі. У спаборніцтвах па трайному скачку ён паказаў вынік 13 метраў 71 сантыметр і заняў 7-е месца.

Удзел у складзе зборных каманд Беларусі ў спартакіядзе дружбы студэнтаў нашага ўніверсітэта сведчыць аб усе ўзрастаючым майстэрстве нашых спартсменаў.

І. ДАБРАЛЮБАУ.

Злева направа: А. Ішчанка, Л. Станішэўскі, Т. Гарохава, А. Карашкоў.

НІЖЭЙ СВАІХ МАГЧЫМАСЦЕЙ

Год назад упершыню была створана самастойная профсаюзная арганізацыя і абрана бюро адміністрацыйна-гаспадарчай часткі ўніверсітэта. Нядаўна рабочыя і служачыя ўніверсітэта сабраліся на свой першы справядна-выбарчы сход. З дакладам аб рабоце профсаюзнай арганізацыі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі за справядны перыяд выступіла старшыня профбюро Н. Пратасевіч.

Дакладчык і выступаўшыя ў спірочках адзначылі, што стварэнне самастойнай профсаюзнай арганізацыі для работнікаў адміністрацыйна-гаспадарчай часткі сябе апраўдала. Узмацнілася роля профсаюзаў у гаспадарчай дзейнасці. Профсаюзныя групы інтэрната па вуліцы Свердлова і хімічнага корпуса працавалі ў цесным кантакце з камандамі, дапамагалі ім у наладжванні працоўнай дысцыпліны, арганізацыі працы рабочых.

На сходзе адзначалася, што лепш, чым у мінулыя гады, была арганізавана сярод працоўнікоў адміністрацыйна-гаспадарчай часткі палітычная вучоба. Рознымі яе формамі было ахоплена каля 160 чалавек. Значна больш пабывала ў гэтым

годзе рабочых і служачых у дамах адпачынку.

Але, як указвалася на сходзе, профсаюзная арганізацыя адміністрацыйна-гаспадарчай часткі прапавала ніжэй сваіх магчымасцей. Яна яшчэ недастаткова займалася творчымі пытаннямі. Сярод рабочых сталарнай майстэрні, біялагічнага корпуса нават не былі заключаны дагаворы на сацыялістычнае спаборніцтва. Рабочыя гаража заключылі такія дагаворы, аднак выкананне яго правяралася ад выпадку да выпадку.

Выступіўшы на сходзе загадчыца бібліятэкі т. Любіна, сакратар партыйнай арганізацыі адміністрацыйна-гаспадарчай часткі т. Кофман і другія гаварылі аб сур'ёзных недахопах у арганізацыі выхаваўчай і культурна-масвай работы. Адсутнічае прапаганда здаровага быту, запушчана атэістычная прапаганда. На гэтыя тэмы за год не было прачытана ні адной лекцыі, не праведзена ні адной гутаркі.

У пастанове, якая прынята справядным сходам, намечаны мерапрыемствы па паліпашэнню дзейнасці профсаюзнай арганізацыі. Абраны новы склад бюро.

КОРАТКА

Першага кастрычніка ў памяшканні тэатра оперы і балета адбыўся вечар, прысвечаны кітайска-савецкай дружбе.

Даклад на тэму «Паць год з дня абвешчання Кітайскай Народнай Рэспублікі» зрабіў рэктар нашага ўніверсітэта прафесар К. І. Лукашоў.

* * *

У бібліятэцы ўніверсітэта арганізавана кніжная выстаўка, прысвечаная 5-годдзю КНР. На выстаўцы шырока прадстаўлены работы І. В. Сталіна аб Кітаі, творы Мао Цзэ-дуна. Шырока экспануюцца творы кітайскіх пісьмнікаў Го Мо-жо, Эмі Сяо, Лу Сіня, Дін Лін а таксама кнігі савецкіх пісьмнікаў, якія пабывалі ў Кітаі.

* * *

У актавай зале педагагічнага інстытута імя М. Горкага 29 верасня для актыву горада, прафесарска-выкладчыцкага саставу і студэнтаў ВДУ горада Мінска была прачытана лекцыя аб міжнародным становішчы.

Лекцыю прачытаў лектар ЦК КПСС таварыш І. В. Нечаеў.

Рэдактар І. ХАЎРАТОВІЧ.

Да грамадскага багацця так не адносяцца

Батанічны сад нашага ўніверсітэта быў закладзены ў 1930 годзе. Тады-ж быў разбіты і сквер. З таго часу зялёнае багацце ўніверсітэта няспынна павялічвалася, расло. Зараз толькі ў батанічным садзе налічваецца больш 800 раслін. Тут кожны год праводзіцца збор насення раслін, узоры якіх у парадку абмену рассылаюцца ў многія батанічныя сады Савецкага Саюза. У сучасны момант мы трымаем сувязь з 80 батанічнымі садамі, 250 школамі рэспублікі, 13 станцыямі юнатаў. Наш батанічны сад наведваюць шматлікія экскурсіі студэнтаў і школьнікаў. Расліны, якія вырашчаны ў ім, скарыстоўваюцца як вучэбны матэрыял на лекцыях і практычных занятках.

Побач з батанічным садам размешчаны ўніверсітэцкі сквер, у якім падабран рознастайны склад дрэў і кустарнікаў. Наш сквер з'яўляецца ўнікальным. Гэта—сапраўднае багацце. У скверы сабрана нямала рэдкіх, вельмі цікавых раслін, такіх як лапіна—(адзіны экзэмпляр у Беларусі), спірэя Вангутта, манжурскі, чорны і шэры арэхі, плачучая іва, срабрысты лог, пробкавае дрэва,

таксама самыя рознастайныя віды топаля і багяршніка.

Але, на вялікі жаль, да гэтага багацця ў нас адносяцца не па-гаспадарску. Ахова сквера і сада наладжана вельмі дрэнна. Летам тут быў вартаўнік, але са сваімі абавязкамі ён не справіўся і быў звольнены. Зараз-жа сквер зусім ніхто не ахоўвае. Нярэдка бывае так, што дзеці, якія прыходзяць у сквер, абламваюць галіны каштоўных дрэў, пакамаі збіваючы плады, абдзіраюць кару з пробкавага дуба. Студэнты-ж, замест таго каб забараніць ім гэта, самі псуецца дэкаратыўныя насаджэнні, рвуць кветкі. Трава ў скверы вытаптвваецца яшчэ з вясны. Мала кляпоццяца аб скверы і нашы гаспадарнікі. Зараз у ім няма ніводнай лаўкі, усе дарожкі і алеі забруджаны смеццем, цэлае лета не працаваў фантан.

Наш сквер—студэнцкі, і ахоўваць яго павінны ўсе студэнты. Трэба, каб кожны студэнт быў сапраўдным сябрам зялёных насаджэнняў. Да багацця трэба адносіцца клапаціліва.

А. ЕФРЭМКІНА,

загадчыца батанічным садам ўніверсітэта.